

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego P. K., na dzień 1 stycznia 1999 roku, w wysokości 75.214,92 zł. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego pozwany nie uwzględnił okresu od 1 września 1975 roku do 27 września 1975 roku, gdyż z przedłożonego zaświadczenia nie wynika fakt odprowadzenia składek na ubezpieczenia społeczne oraz okresu od 1 lutego 1989 roku do 28 lutego 1989 roku, gdyż nie została opłacona składka na ubezpieczenia społeczne.

Decyzją z 31 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. dokonał przeliczenia świadczenia rentowego ubezpieczonego od 1 grudnia 2013 roku. Do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy nie uwzględnił okresów od 1 września 1975 roku do 27 września 1975 roku oraz od 8 listopada 2000 roku do 15 grudnia 2001 roku, bowiem ubezpieczony nie wskazał tych okresów w kwestionariuszu okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie przedłożył żadnych dowodów na potwierdzenie tych okresów. Organ rentowy uwzględnił okres od 16 grudnia 2001 roku do 31 grudnia 2001 roku.

Decyzją z 3 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. dokonał przeliczenia z urzędu świadczenia rentowego ubezpieczonego od 1 grudnia 2013 roku. Do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił okres od 8 listopada 2000 roku do 31 grudnia 2001 roku.

W odwołaniu od powyższych decyzji ubezpieczony P. K. domagał się uwzględnienia do ustalenia wysokości świadczenia okresów od 1 września 1975 roku do 27 września 1975 roku, od 1 lipca 1988 roku do 31 lipca 1988 roku oraz od 1 lutego 1989 roku do 28 lutego 1989 roku. Zakwestionował wyliczony za 2008 rok wskaźnik wysokości wymiaru świadczenia na 59,24%. Żądał wypłaty wyrównania świadczenia rentowego od 1 grudnia 2011 roku, a nie od 1 grudnia 2013 roku.

W odpowiedzi na odwołania pozwany organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonych decyzjach.

Sprawy z odwołań od powyższych decyzji zostały połączone celem wspólnego prowadzenia i rozstrzygnięcia.

Na rozprawie 7 maja 2014 roku ubezpieczony zmodyfikował treść swojego roszczenia w ten sposób, że cofnął żądanie w zakresie zaliczenia okresu od 1 września 1975 roku do 27 września 1975 roku z tytułu praktyki studenckiej, od 1 lipca 1988 roku do 31 lipca 1988 roku, bowiem w tym okresie przebywał w Niemczech, od 8 listopada 2000 roku do 31 grudnia 2001 roku, bowiem został uwzględniony przez pozwanego. Podtrzymał żądanie przeliczenia kapitału początkowego i świadczenia rentowego poprzez uwzględnienie do wysokości świadczeń okresu 54 miesięcy zamiast 48 miesięcy odbytych studiów wyższych oraz uwzględnienie okresu od 1 lutego 1989 roku do 28 lutego 1989 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, bowiem w tym okresie pozwany automatycznie odprowadzał składki na ubezpieczenia społeczne, potrącając je z otrzymywanego w tym czasie zasiłku rodzinnego.

Na rozprawach 18 czerwca 2014 roku i 25 czerwca 2014 roku ubezpieczony podtrzymał również żądanie wypłaty wyrównania świadczenia rentowego od 1 grudnia 2011 roku, a nie od 1 grudnia 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 1 października 1975 roku do 16 czerwca 1982 roku ubezpieczony P. K. odbył studia na Politechnice G..

Dowód: kserokopia zaświadczenia – k. 28.

W okresie od 1 lutego 1989 roku do 28 lutego 1989 roku P. K. nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu, gdyż zgodnie z decyzją Dyrektora ZUS z 27 grudnia 1990 roku składka za ten miesiąc została umorzona.

Dowód: pismo procesowe – k. 56, pisma ZUS – k. 131, 132 akt ubezpieczeniowych.

28 listopada 2013 roku ubezpieczony wniosł o ponowne ustalenie kapitału początkowego, 5 grudnia 2013 roku o przeliczenie świadczenia rentowego, załączając świadectwo pracy za okres od 8 listopada 2000 roku do 31 grudnia 2001 roku.

Decyzją z 18 grudnia 2013 roku pozwany ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego, na dzień 1 stycznia 1999 roku, w wysokości 75.214,92 zł. Do okresów nieskładkowych organ rentowy przyjął łącznie 4 lata, tj. 48 miesięcy.

Decyzją z 31 grudnia 2013 roku pozwany dokonał przeliczenia świadczenia rentowego ubezpieczonego od 1 grudnia 2013 roku, przy czym uwzględnił okres zatrudnienia ubezpieczonego od 16 grudnia 2001 roku do 31 grudnia 2001 roku.

Decyzją z 3 lutego 2014 roku pozwany przeliczył z urzędu świadczenie rentowe ubezpieczonego od 1 grudnia 2013 roku. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględnił okres od 8 listopada 2000 roku do 31 grudnia 2001 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za 2008 roku wynosi 59,24%. Na jego ustalenie składa się podstawa wymiaru składki przyjęta w kwocie 20928,56 zł.

Decyzją z 27 maja 2014 roku pozwany ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego, na dzień 1 stycznia 1999 roku, w wysokości 75.240,00 zł.

Pozwany uwzględnił w decyzjach z 3 lutego 2014 roku oraz z 27 maja 2014 roku okres nieskładkowy od 1 października 1975 roku do 31 marca 1980 roku, tj. 4 lata i 6 miesięcy - 54 miesiące z tytułu odbytych studiów wyższych.

Dowód: wnioski – k. 47, 86 akt ubezpieczeniowych, decyzje – k. 56, 60 – 61, 62, 73 – 74 akt ubezpieczeniowych, raport ustalenia uprawnień do świadczenia – k. 27 akt ubezpieczeniowych, obliczenie wskaźnika – ponowna numeracja 4 akt ubezpieczeniowych.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o treść zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o treść akt rentowych. Strony nie kwestionowały prawdziwości powyższej dokumentacji, także nie budziła ona wątpliwości Sądu wobec czego Sąd uznał ją za wiarygodną.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonego P. K. należało oddalić.

Stosownie do treści przepisu art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.), dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (ust. 2). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 roku (ust. 3).

Zgodnie z treścią przepisu art. 174 ust. 3 ustawy, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 tej ustawy, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Zgodnie zaś z treścią art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, podstawę wymiaru świadczenia rentowego, bądź emerytalnego stanowi rzeczywiście otrzymywane wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek ubezpieczonego.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl

art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2)z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3)z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Stosownie zaś do treści art. 15 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Zgodnie z treścią przepisu artykułu 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

Przedmiot sporu w niniejszym postępowaniu sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy do wysokości świadczeń należy zaliczyć 54 miesiące z tytułu odbytych przez ubezpieczonego studiów wyższych, uwzględnić okres od 1 lutego 1989 roku do 28 lutego 1989 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oraz czy zasadne jest żądanie wypłaty renty od 1 grudnia 2011 roku, a nie od 1 grudnia 2013 roku.

Pozwany uznał za zasadne zaliczenie do okresów nieskładkowych okresu od 1 października 1975 roku do 31 marca 1980 roku, tj. 4 lata i 6 miesięcy - 54 miesiące z tytułu odbytych studiów wyższych. Zatem orzekł zgodnie z żądaniem ubezpieczonego.

Okres od 1 lutego 1989 roku do 28 lutego 1989 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej nie podlega uwzględnieniu do wyliczenia wysokości świadczenia, bowiem w tym okresie P. K. niewątpliwie nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu. Jak zostało ustalone, zgodnie z decyzją Dyrektora ZUS z 27 grudnia 1990 roku, składka za ten miesiąc została umorzona. Żądanie ubezpieczonego jest bezzasadne.

Nie ulega wątpliwości, iż wniosek o przeliczenie świadczenia ubezpieczony złożył 5 grudnia 2013 roku. Mając zatem na uwadze treść przepisu art. 129 ust. 1 ustawy z dnia o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który nakazuje wypłacać świadczenie od miesiąca, w którym złożono wniosek, pozwany zasadnie przeliczył świadczenie od miesiąca złożenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami, w pkt I wyroku, oddalił wniesione przez stronę odwołanie.

W pkt II wyroku Sąd, na mocy przepisów art. 355 k.p.c. w zw. z art. 469 k.p.c., umorzył postępowanie w zakresie cofniętych przez ubezpieczonego roszczeń.

SSO Iwona Szczygłowska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu, z pouczeniem,
3. przedłożyć z wpływem apelacji lub za 21 dni z zpo.

G., dnia